

Formosa, waarvan de vruchten wel grootendeels buiten de schuld der Kerk te loor zijn gegaan, maar dat, in vergelijking met hetgeen de nieuwere zending verricht, ook na aftrek van alles wat den toets van Gods woord niet heeft kunnen doorstaan, met onwraakbare feiten de juistheid van onze stelling zou staven. Christus eert de dienst Zijner Kerk ook op het gebied van de zending.

De Kerk heeft de Academische opleiding voor de zendelingen met nadruk geëischt.

Scheiding gemaakt tusschen schoolmeesters en leeraars.

Hen, die zendingsarbeid moesten verrichten, zooveel mogelijk in het milieu van eene eigen Europeesche gemeente geplaatst.

Nagelaten naast het buitengewone ambt van den Evangelist, (die geroepen was Kerken te stichten, niet te bedienen), en dat van Herder en Leeraar, eene nieuwe bediening in het leven te roepen.

Op den wetenschappelijken arbeid, waarin de dwaling van het Heidendom, na volledige kennismeming grondig wederlegd werd, getuige de werken van *Hoornbeek* en anderen, allen nadruk gelegd.

Het zuivere Evangelie, maar met dat Evangelie ook het kader van eene Christelijke maatschappij gebracht of althans getracht te brengen, en als Kerk in hare Classes over de jeugdige Kerken in de Koloniën, door correspondentie en invloed, door raad en daad, door vermaning en voorspraak, door opwekking en gebed, zeker niet genoeg, maar toch meer dan wij hadden durven wachten, gewaakt.

„Uit God en niet uit de menschen!”

„Van boven en niet van beneden.”

Met dat beginsel staat of valt onze Universiteit.

Zou het dan te betwijfelen vallen, dat in het beginsel „Christus het Hoofd Zijner Kerke”, de kiem aanwezig was van eene, na de afwijking onzer Kerk en Theologie, nieuwe ontwikkeling der Praktische Godgeleerdheid, ook van dit onderdeel, de Halieutiek?